

Срѣдници го чѣстѡ смѣщѡваха,
 На прѡсацы шѡ всегда слѣгѣва.
 И дѣмаха, какъ нѣ ѣ подобно,
 Ни за негѡ дѣло тѡ пристѡйно.
 Но нѣк' слѣги, кой въ дѡмѣ сѣдѡтъ
 Предстоѡватъ, и нѣка слѣгѣватъ.
 Но на товѡ нищелѡбецъ мѣдрый
 Дѣмаше ѡмъ: „Ѧ! шѡ сте безѡмни,
 „Вѣдѡ Хрѣтѡсъ сѡмъ не слѣгѣваше
 „Оученикѡмъ, и нѡги мѣеше;
 „И шѡ выше оу менѣ видѣхте,
 „Да мѣ толкѡ всегда смѣщѡвате;
 „Не знѡетел' дѣмы вѣвѡггески,
 „Не чѣхте ли и глѡсъ спасителскій,
 „Кѡйто дѣма: любите ближнѡго,
 „Сирѡмаха кѡтѡ богатѡго;
 „Защѡ тѣи съ вси братѣѡ наша,
 „Кѡйхъ трѣба да любиме съ дѣша.
 „И шѡ вѣднѡмъ мы дѡбро творѣме,
 „Тѡ ѡ Бгѡ шѣ да прѣемнеме,
 „Кѡйто шѣ ни все богатѡдѡрнѡ
 „Да возврати и съ блѣженство вѣчно.“
 Тѡй ѡмаше женѡ благовѣрна,
 Мѣлостивѡ и благоговѣйна.
 Ѣме нѣйно бѣше ѡглаѡда,
 Непорѡчна, и ѡ славна рѡда.